

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Baconi Baronis de Verulamio, Vice-Comitis S.
Albani, Summi Angliæ Cancellarii, Opera omnia, Quæ
extant: Philosophica, Moralia, Politica, Historica ...**

Bacon, Francis

Francofurti ad Moenvm, 1665

Almæ Matri, Inclytæ Academiæ Cantabrigiensi.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10497643-5

Illustrissimo Viro

COMITI SARISBURIENSI, Summo Thesaurario Angliae, & Cancellario Academie Cantabrigiensis.

Quo^{rum} Academie Cantabrigensi dicantur, tibi jure Cancellarii accrescunt; que autem à me proficiunt possunt omnia, tibi nomine proprio debentur. Illud magis videndum, num ista, ut tibi debita, ita etiam te digna sint: atque quod in illis minimum est (ingenium auroris) id proper tuum propensum in me animum, pibil officiet, cetera a decori non erunt. Nam si tempus spectetur, antiquitas prima summa venerationem habet: Si docendi forma; Parabola veluti Arca quedam est, in qua pretiosissima queque Scientiarum reponi consueverunt: Si operis materia et Philosophia est, vita scilicet atque anima humana, Decus secundum. Fas sit enim dixisse, quamvis, Philosophia, seculo nostro veluti per senium repuerascens, adolescentibus, & ferme pueris relinquatur: Eam tamen omnium rerum, post religionem, gravissimam, atque naturam humanam maxime dignam esse, planè censeo. Etiam Politica, in qua te mirabilem preberis, & facultatem, & meritis, & sapientissimi Regis iudicio, ab eodem fonte emanat, ejusque pars magna est. Quod si cui ista, que affero, vulgata esse videantur: certe quid effecerim, judicium meum non est; id tamen secutus sum, ut manifesta, & obsoleta, & Locos Communes preservet, aliquid etiam, ad vita ardua, & Scientiarum Arcana conferam. Erunt itaque captivi vulgari, vulgaria: altiore autem intellectum fortasse non deferent, sed potius (ut spero) deducent: Verum dum huic operi, dignitatem nonnullam astringere conor, quod ad re dictatum sit; periculum est, ne modestia fine transcam, cum a me sit suscepimus. Tu vero illud tanquam pignus affectus erga mei, & observantia, & animi maxime devoti accipies, eique praesidium nominis tui imperties. Quare cum tot & tanta sustineas, tempora tua diutius non morabor, sed finem faciam, tibi felicia omnia comprecatus, & perpetuo futurus.

Tibi & studio suo, & beneficiis tuis
devinctissimus,

Fr. Baconus.

ALMÆ MATRI, INCLYTÆ Academie Cantabrigiensis.

Cum sine Philosophia me certè nec vivere javeat; merito vos in magno honore habeo, à quibus mihi ista vita præsidia, & solatia fluxerint. Itaque hoc nomine, & me, & mea vobis debere profiteor, quò minus mirum sit, si vos vestris remunerem, ut motu naturali redeant, à quo traxerint originem. Et tamen nescio quomodo, rara videntur *Vestigia* vos retrosum spectantia: cum infinita à vobis profecta sint. Nec nimium mihi sumam (ut opinor) si speream, propter rerum usum mediocrem, quod nostrum vitæ genus, & institutum necessariò traxit; nonnullam ad hominum doctorum inventa, per hæc nostra, factam esse accessionem. Equidem in ea Opinione sum, Contemplationes in vitam activam translatas, nonnihil novi decoris, & vigoris acquirere; & suppetente ubiōre materia, & magis altas fortasse radices agere, aut certè magis proceras, & frondolas evadere. Neque vos (ut arbitror) ipsi noſtis, quām latè pateant Vestra, quamque ad multa persineant. Äquum est tamen omnia vobis attribui, atque in vestrum honorem cedere, cum accessiones quæque Principiis magna ex parte debeantur. Neque vero ab homine occupato, aliiquid exquisitum, aut otii miracula, & prærogativas requireti; sed & hoc amori meo summo erga vos, & vestra, tribuetis; quod inter rerum Civilium spinas, hæc non prorsus perierint, sed vobis servata sint. Valete.

Alumnus vester amantissimus,
Fr. Baconus.

INDEX